

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Vánoce ať jsou pro tebe svátky **ticha**, abys našel dostatek klidu a času k rozjímání o Boží přítomnosti v tomto světě.

Vánoce ať jsou pro tebe svátky **radosti** a ukážou ti, kolik nám Bůh ve svých darech uděluje radosti, lásky a štěstí.

Vánoce ať jsou pro tebe svátky **světla**, abys posílil v sobě znovu svou důvěru, že Bůh ti vychází vstříc ve své nekonečné lásce.

Vánoce ať jsou pro tebe svátky **pokoje**, abys znovu prožil a sám uskutečňoval Boží dobrotivost a přátelství k lidem.

Vánoce ať jsou pro tebe svátky **požehnání**, ať tě Bůh tak bohatě obdaří, abys mohl z této plnosti dále rozdávat.

Vánoce ať jsou pro tebe skutečným **svátkem** plným ticha a radosti, světla, pokoje a požehnání, abys opět našel Boha i sebe.

Stálá formace

Znamení kříže

Řádné znamení kříže děláš zvolna a veliké od čela k hrudi od jednoho ramene k druhému je to znamení vykoupení. Na kříži vykoupil náš Pán všechny lidi. Křížem posvěcuje člověka zcela do posledního vlákna jeho bytí.

Proto jej děláme před modlitbou, aby nás uspořádal a usebral, aby soustředil naše myšlenky, srdce i vůli k Bohu. Po modlitbě, aby v nás zůstalo, co nám Bůh daroval. V pokušení, aby nás posilnil. V nebezpečí, aby nás chránil. Při žehnání, aby vše bylo zúrodněno a posvěceno.

Je to znamení ze všech nejsvětější. Má se provádět s rozmyslem zvolna a veliké. Tím obejmeme celé své bytí, postavu i duši, myšlenky, vůli, smysl i srdce, konání i odpočinek a vše bude v něm posilněno, poznamenáno posvěceno, v síle Kristově, ve jménu trojjediného Boha.

Žehnání

Žehnat může jen ten, kdo má moc a to je Bůh. Jeho všemohoucí láska se obrací k srdci tvora. My jsme posebníky. Na této moci požehnání dal Bůh podíl všem těm, kteří jsou povoláni k tvoření života: rodičům a kněžím. Jsou k tomu ustanoveni svou podstatou a svým úřadem.

Žehnající člověk nehledá sebe, ale chce být sluhou života a je to vždy moc od Boha. Žehnající jsme jen v Boží milosti. Tato milost je nám dána v Kristu. Proto požehnání, v němž se nám Bůh daruje, je vloženo do znamení kříže.

Tuto sílu Božího požehnání má v křesťanském manželství otec i matka, z tajemství svěcení kněžstva ji má kněz, z tajemství křtu a královského kněžství biřmování dostává se jí tomu, kdo „miluje Boha z celého srdce svého, z celé duše své i ze vší síly své, a bližního svého jako sebe samého“. Těm všem dal Bůh moc, aby žehnali jeho vlastním životem – a dal ji každému jiným způsobem, podle jeho poslání.

Svůj výraz nalézá žehnání v ruce; provádí se jejím posuňkem. Při biřmování a při svěcení kněžstva vkládá se na hlavu, aby se skrze ni přelilo, co přichází shůry, co prýští z Ducha Božího. Utváří znamení kříže na čele nebo nad postavou, aby se jím vylila Boží plnost.

Vrcholem je, když se žehnání koná přímo tím Nejsvětějším, Tělem Kristovým v Nejsvětější Svátosti Oltární. To však se má dít ve veliké úctě a bázni a v kázni Tajemství.

Svěcená voda

Voda je plná tajemství, docela čistá, prostá – „cudnou“ ji nazval sv. František. Docela skromná, takřka sebe prázdná, jen proto zde, aby sloužila jiným, očišťovala a obcerstvovala.

Voda je plná tajemství. Je opravdovým podobenstvím tajemných prazákladů, z nichž proudí život a volá smrt, podobenství samého života, který se zdá tak jasným a je tak záhadný.

Tu rozumíme dobře, proč ji Církev činí podobenstvím a nositelkou božského života, milosti.

Ze křtu jsme vyšli jako noví lidé, „znovuzrození z vody a z Ducha Svatého“, když starý člověk v ní zemřel a zahynul.

Předobrazy křtu ve Staré smlouvě:

„Všemohoucí věčný Bože, tvá neviditelná moc působí, že svátosti jsou viditelným znamením tvé milosti. Stvořil jsi vodu a při různých příležitostech jsi ukazoval, že její účinky naznačují náš křest“.

„Už na počátku, když se tvůj Duch vznášel nad vodami, vložil jsi, Bože, do vody život a požehnání“.

„A když jsi v přívalech potopy zničil hřích, stala se voda znamením nové spravedlnosti a nového života“.

„Když jsi převáděl svůj lid z egyptského otroctví Rudým mořem, myslel jsi na ty, kdo budou pokřtěni“.

Svěcenou vodou kropíme ve znamení kříže čelo a prsa, rámě a rámě, paživlem, který je symbolem a prostředkem živlu nadpřirozeného života, totiž milosti.

Církev svěcením vodu očistila od temných mocností, které v ní dřímají. Kdo má vnímavou duši, již ucítil kouzlo přírodní moci, které může z vody vystupovat. V přírodě ve všem jejím bohatství a kráse je také zlo, démonický živel.

Město, jež otupuje duše, zavinilo, že často už pro to nemá člověk žádného smyslu. Církev to ale ví a očišťuje vodu od všeho proti-božského, světí ji a prosí Boha, aby ji učinil prostředkem síly své milosti. Když křesťan vstupuje do domu Božího, kropí čelo, prsa i ramena, celou svou bytost, čistou a očišťující vodou, aby jeho duše byla čistá. Zde se hříchu zbavená příroda a milost a po čistotě toužící člověk scházejí ve znamení kříže.

Večer, když se člověk svěruje v moc spánku, tmy, v níž uhaslo světlo dne a světlo vědomí, znamená se znamením kříže a svěcenou vodou, symbolem osvobozené a očištěné přírody.

Ať ho Bůh chrání před vším, co je temného. Ráno, když vychází ze spánku, temnoty a nevědomí, začíná znovu svůj život opět znamením kříže a svěcenou vodou.

Je to jako tichá vzpomínka na onu svatou vodu, z níž ve křtu vystoupil ke světlu Kristovu. Je to krásný obyčej, v němž se setkává vykoupení duše a vykoupená příroda ve znamení kříže.

Svíce

Velikonoční zpěv Exsultet – chvála svíce: „V této milostiplné noci přijmi tedy, Otče svatý, tento chvalozpěv jako večerní oběť, kterou ti přináší přesvatá církev, když rukama svých služebníků slavně obětuje tuto svíci ze včelího vosku. Již jsme slyšeli chvalozpěv na tuto svíci, kterou ke cti Boží rozsvítil planoucí oheň. Ačkoli se její plamen dělí a rozdává světlo, přece ho neubývá. Napájí se totiž tajícím voskem, který pro tuto vzácnou svíci připravila pilná včela. Ó vpravdě blahodárná noc, která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem. Prosíme tě tedy, Bože, ať tato svíce, ke cti tvého jména zasvěcená, stále svítí neslábnoucím jasem, aby rozehnala temnotu této noci. Přijmi ji jako líbeznou vůni a dej, aby zářila jako světla na nebi. Plamen její ať spatří jitřní Vládce světla. Onen totiž Vládce světla, který nezná západu. Ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu: tvůj Syn Ježíš Kristus.“

Jak zvláštní a podivné je přece jen postavení naší duše! Především všemi věcmi duše cítí: Jsem jiná než všechno ostatní na světě. Všem cizí, jedině Bohu příbuzná. A přece zase je duše jaksi příbuzná se všemi věcmi, u všech se cítí nějakým způsobem doma, vše k ní promlouvá, každá tvář, pohyb, posunek a neúnavně se snaží vyslovit jimi své nejhlubší nitro, učinit z nich symbol vlastního života. Kdekoli se setká se silnou podobou, cítí, že ji upomíná na něco v ní samé. Zde je základ veškerého podobenství. Takovým podobenstvím nad mnohé krásnější a výraznější je svíce.

Viz, jak stojí na svícnu v prostoru, štíhlá v nedotknutelné čistotě svým jasným tvarem, je vyzdvížena ze všeho ponížení.

Nahoře se vznáší plamen a v něm proměňuje svíce své čisté tělo, v teplé, zářivé světlo. Pevně stojí na svém místě, vysoko vztyčená, čistá a ušlechtilá. Vše na ní říká: „Jsem pohotova!“ Jak stojí tam, kde má stát, před Bohem.

Stravuje se ve svém určení ve světlo a žár.

Snad řekneš: „Co o tom ví ta svíce? Nemá přece duši!“

Dej jí tedy duši ty!

Učiň z ní výraz své duše. Ať v tobě před ní procitne všechna ušlechtilá pohotovost: „Pane, zde jsem!“ Pak pocítíš její štíhlou, čistou

přítomnost jako výraz svého vlastního smýšlení. A nechť všechna tvá pohotovost zesílí v pravou věrnost. Pak pocítíš: Pane, tam v té svíci stojím před tebou já!“

Neutíkej svému určení. Vyrvej. Netaž se stále proč a nač. Stravovat se v pravdě a lásce pro Boha, jako svíce ve světle a žáru, toť nejhlubší smysl života.

*podle knihy R. Guardini: O posvátných znameních
zpracovaly Zdislava a Josefa*

Z liturgie

Vstupní modlitby Slavnosti Narození Páně

Vigilie

Dopřáváš nám, Bože, abychom každý rok s radostí očekávali slavnost našeho vykoupení a vítali tvého Syna jako Vykupitele všeho lidstva; pomáhej nám, ať věrně plníme tvou vůli, abychom se nemuseli bát, až ho uvidíme přicházet jako Soudce.

V noci

Bože, tys ozářil tuto posvátnou noc jasem pravého světla a dals nám poznat, že se tvůj Syn pro naší spásu stal člověkem; dej, prosíme, ať s ním jednou prožíváme věčnou radost v nebi.

Za svítání

Všemohoucí Bože, tvé vtělené Slovo nás prozářilo novým světlem; dej, prosíme, ať víra, která svítí v našich srdcích, září i z našich skutků.

Ve dne

Bože, tys obdivuhodně stvořil člověka, a s ještě větší láskou jsi ho obnovil, vždyť tvůj Syn se stal jedním z nás a má účast na našem lidském životě; dej, ať my máme účast na jeho božství.

Prosby o modlitby

... za naše zemřelé členy známé i neznámé

... za naše nemocné bratry a sestry

... za Boží požehnání do roku 2008 pro všechny naše známé, přátele a příbuzné, zvláště za celou dominikánskou rodinu

Přejeme hojnost Božího požehnání:**Narozeniny**

Terezie Pázralová	27.12.1930
Martin Aul	31.12.1986
Markéta Aulová	31.12.1986
† Kolumba Věra Mrázová	11.1.1919
Judita Šmolíková	13.1.1954
Vincenc Horáček	13.1.1965

Věčné sliby

Martin Aul	12.1.1990
Markéta Aulová	12.1.1990
Tomáška Srbecká	12.1.1992

Úmrtí

† Lucie Marta Vacková	27.12.2007
† Česlava Černá	28.12.2004

Svátek

Otilie Pánková	13.12.
Adelaida Holubová	16.12.
Kateřina (Ricci) Jandová	4.1.

☺ ZPRÁVY ☹

Příští schůzka MS bude **15. ledna** od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň; <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejné. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček.

Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.